

Sygn. akt III Ca 1978/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2019 r.

Sąd Okręgowy w G. III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

Sędziowie Sądu Okręgowego: Tomasz Pawlik

H. B.

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2019 r. w G.

na rozprawie

sprawy z powództwa Agencji Mienia W. w W.

przeciwko Gminie G.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w G.

z dnia 12 września 2018 r., sygn. akt I C 1853/16

1) **oddala apelację;**

2) **zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 135 zł (sto trzydzieści pięć złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Henryk Brzyżkiewicz SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Ca 1978/18

UZASADNIENIE

Powódka Agencja Mienia W. w W. żądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej Gminy G. kwoty 1.889,88zł z ustawo-wymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że poniosła szkodę na skutek nie wywiązania się przez pozwaną z obowiązku dostarczenia lokalu socjalnego byłemu najemcy należącego do niej lokalu.

Pozwana Gmina G. wnosila o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu.

Podnosiła, że powódka nie wykazała należycie wysokości dochodzonej szkody, jak również tego, że w spornym okresie lokal był faktycznie zajmowany przez rodzinę H..

Sąd Rejonowy w G. w wyroku z dnia 12 02 2015r. zasądził

od pozwanej na rzecz powódki kwotę 1.259,97zł z ustawowymi odsetkami

od dnia 9 12 2016r., oddalił powództwo w pozostałej części oraz orzekł

o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 29b ust 4 ustawy z dnia 22 06 1995r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2010r. nr 206, poz. 1367) zgodnie z którym jeżeli gmina nie wykonała wyroku sądowego w zakresie dostarczenia lokalu socjalnego osobie uprawnionej Agencji Mienia W. przysługuje roszczenie o odszkodowanie od gminy na podstawie art. 417 ustawy z dnia 23 kwietnia – Kodeks cywilny. Stwierdził, że pomimo tego, że rodzina H.

w spornym okresie nie mieszkała w przedmiotowym lokalu, to jej członkowie pozostawili w nim swoje rzeczy i dysponowali kluczami do lokalu, co unie-możliwiało powódce korzystanie z lokalu i tym samym przyznanie im lokalu socjalnego. Wskazał, że bezspornym jest, że w spornym okresie Skarb Państwa był właścicielem przedmiotowego lokalu oraz że członkowie rodziny H.

nie regulowali powódce żadnych kwot za zajmowany lokal. Oceniał, że w materiale sprawy wykazane zostało „żądanie pozwu w zakresie kwot po 311,60zł miesięcznie”, stanowiących iloczyn powierzchni lokalu (65,60m²) oraz stawki czynszu (4,75zł/m²) wynikającej z przedłożonego przez powódkę odpisu decyzji numer (...)r. Dyrektora Oddziału (...) W. Agencji Mieszkaniowej w K. z dnia 24 05 2016r., gdyż podstawa takiego naliczenia sposobu uiszczenia opłat za używanie lokalu stanowią przepisy Rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 listopada 2010r. w sprawie opłat za używanie lokali mieszkalnych będących w dyspozycji W. Agencji Mieszkaniowej (Dz. Z 2010r. nr 206, poz. 1531) wydanej w oparciu

o art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 22 czerwca 1995r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2010r. nr 206, poz. 1367).

O należnych powódce odsetkach za opóźnienie się pozwanej w zapłacie dochodzonych należności orzekł stosując regulację art. 481 § 1 i 2 k.c. i art. 455 k.c. naliczając je „od kwot 311,60zł za każdy miesiąc”.

W konkluzji uznała powództwo za uzasadnione w części żądania zasądzenia należności głównej w kwocie 1.246,40zł i skapitalizowanych odsetek w kwocie 13,557zł, łącznie 1.259,97zł oraz odsetek ustawowych za opóźnienie od tej kwoty od daty podanej w sentencji

O kosztach procesu orzekł w oparciu o regulację art. 100 k.p.c., rozdzielając je stosunkowo.

Orzeczenie zaskarżyła **powódka Agencja Mienia W.**

w W. w części oddalającej powództwo oraz orzekającej o kosztach procesu, która wносиła o jego zmianę przez zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki dodatkowo kwoty 629,91zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie

od dnia wniesienia pozwu oraz zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego za drugą instancję, bądź uchylenie wyroku w zaskarżonej części

i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono regulację art. 41 ust. 5 ustawy

z dnia 22 06 1995r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. 2010r. nr 206, poz. 1367, z późniejszymi zmianami, zgodnie z którą „za okres zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym, internacie albo kwaterze

internatowej do dnia doręczenia wezwania, żołnierz jest obowiązany uiszczać odszkodowanie w wysokości opłat za używanie lokalu mieszkalnego, miejsca

w internacie albo kwaterze internatowej oraz opłat pośrednich, za okres od dnia doręczenia wezwania do dnia opróżnienia, odszkodowania w wysokości 15% opłaty za używanie lokalu mieszkalnego, miejsca w internacie albo kwatery internatowej oraz opłat pośrednich”.

Pozwana Gmina G. wniosła odpowiedź na apelację,

w której wносиła o oddalenie apelacji powódki i zasądzenie na jej rzecz zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenia powódki,

a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia

nie były kwestionowane w apelacji.

Mają odniesienie w informacjach zawartych we wskazanych źródłach dowodowych, których wiarygodność nie była kwestionowana, a ich ocena jakkolwiek lakoniczna mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496

Odpowiedzialność pozwanej za skutki nie wywiązania się przez nią

z nałożonego na nią - w wyroku Sądu Rejonowego w G. z dnia 10 02 2015r. (wydanego w sprawie o sygn. akt I C 2015/14) - obowiązku dostarczenia wskazanym w tym wyroku osobom lokalu socjalnego nie jest obecnie kwestionowana i ma prawne odniesienie w przywołanych przez Sąd pierwszej instancji regulacjach prawnych.

Sporny pomiędzy stronami zakres odpowiedzialności pozwanej wyznacza regulacja zawarta w art. 361 § 1 k.c. stosownie do której ponosi ona odpowiedzialność tylko za normalne następstwa nie wywiązania się przez nią

z powyższego obowiązku i zgodnie z regulacją ar. 361 § 2 k.c. swym zakresem obejmuje starty, która poniosła powódka oraz korzyści które mogłaby ona osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Gdyby powódka dostarczyła lokal socjalny możliwe było przeprowadzenie egzekucji ze spornego lokalu osób zajmujących przedmiotowych lokal, a następnie jego ponowne wynajęcie.

Dlatego w adekwatnym związku przyczynowym z zaniechaniem przez pozwaną dostarczenia eksmitowanym osobom lokalu socjalnego pozostają tylko utracone przez powódkę korzyści – o którym mowa jest

w przywołanej powyżej regulacji art. 361 § 1 k.c. – w postaci możliwości uzyskania w spornym okresie wskazanych opłat i w tych granicach

nie mieszczą się - jak tego domaga się apelacja – należne jej od osób zajmujących lokal odszkodowanie za zajmowanie lokalu bez tytułu prawnego (nie uzyskanie przez pozwaną

należnego jej odszkodowania nie jest następstwem zaniechania pozwanej, lecz zaniechania przez osoby zajmujące lokal zapłaty odszkodowania).

Jak sama twierdziła skarżąca w pozwie, lokal ten nie mógł być eksponowany na rynku, a wysokość należnego za jego wynajęcie czynszu była sztywno regulowana w zastosowanych przez Sąd Rejonowy aktach prawnych

i przywołanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku decyzji numer (...)r. Dyrektora Oddziału (...) W. Agencji Mieszkaniowej w K.-wie z dnia 24 05 2016r., a ostateczna jego wysokość była wynikiem prostego pomnożenia metrażu lokalu, wykazanego w inwentaryzacji powierzchniowej przez wysokość opłaty od jednego metra kwadratowego ustalonej na podstawie wskazanej decyzji.

Sposób ich obliczenia przez Sąd Rejonowych oraz przyjęte przez niego przy ich wyliczeniu normatywy (powierzchnia lokalu oraz wysokość stawki

za 1m² powierzchni lokalu), nie były kwestionowane w apelacji.

W połączeniu z powyższym czyni to apelację powódki bezzasadną

w rozumieniu art. 385 k.p.c., co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło

do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację powódki jako bezzasadną oddalono w oparciu o regulację art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 11 i 3 k.p.c. biorąc pod uwagę, że powódka w całości uległa w postępowaniu odwoławczym i powinna zwrócić pozwanej poniesione

przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa procesowego.

SSO Henryk Brzykiewicz SSO Leszek Dąbek SSO Tomasz Pawlik